

Jerry vlčák

táborové písně

Na severu chajdu měl dřevěnou, říkal, že je život samý blud
winchestrovka byla jeho ženou, Jerry vlčák jeho věrný druh
Radoval se starý lovec koží, že se jeho kořist stále množí
a když večer u krbu se hřál, se svým Jerryem takto rozmlouval

R: Jerry, starý brachu, jsme tu stále sami
nikdo nechce snášet krutý osud s námi
až nás do propasti krutá ruka srazí
nikdo nezapláče, že tu někdo schází

Když se jednou vrátil z města domů, přivezl si olovo a prach
přivez` sobě také mladou ženu, první kvítek, na který kdy sáh
Říkával ten starý lovec koží, že se jeho kořist stále množí
a když večer u krbu se hřál, Jerry vlčák zalez, jakoby se bál

R: Jerry, starý brachu, už tu nejsme sami
žena bude snášet krutý osud s námi
až nás do propasti krutá ruka srazí
žena si zapláče, že tu někdo schází

Jednou našel chatu opuštěnou, unikl mu první jara květ
tu, co kdysi nazýval svou ženou, chaos města nevrátí mu zpět
Trpce se jen usmál lovec koží, zkušenosti životem se množí
když pak vítr od severu vál, vlčák Jerry tiše naslouchal

R: Jerry, starý brachu, už jsme zase sami
žena nechce snášet krutý osud s námi
až nás do propasti krutá ruka srazí
nikdo nezapláče, že tu někdo schází